

Arrest

nr. 346 995 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. Z. A. S. (...), verklaarde een Palestijn, Arabier en soenniet te zijn. U bent geboren op (...) 2001 in Gaza-stad, in de Gaza-strook.

U rondde uw middelbare school af en volgde vervolgens gedurende een jaar een opleiding verpleegkunde aan de Al-Azhar universiteit. U behaalde geen diploma, gezien u Gaza in tussentijd heeft verlaten. Daarnaast schilderde u huizen, samen met uw vader.

Door een bombardement in 2018 of 2019 geraakte u gewond aan uw oog. U ging naar verschillende artsen in Gaza maar de medische hulp aldaar volstond niet. U werd tweemaal geopereerd, echter verbeterde uw oogwonde niet. U kreeg een trilling. Naast het tekort aan medische zorg, besloot u Gaza ook te verlaten omwille van economische redenen en omdat er geen vrijheid was door Hamas.

U verkocht uw moeders goud en leende geld bij een kennis om uw reis uit Gaza te betalen. U verliet Gaza ongeveer in augustus 2022. Met uw paspoort en een visum voor Turkije verliet u Gaza, reisde u vanaf de controlepost meteen door naar de luchthaven in Egypte om naar Turkije te reizen. U verbleef ongeveer drie maanden in Istanbul, waar u bij uw neef F. (...) verbleef.

Vervolgens reisde u samen met uw neef F. (...) tot het Griekse eiland Samos. Jullie werden opgepakt en gedwongen vingerafdrukken af te staan. Gedurende drie dagen werden jullie geslagen door een politieagent genaamd M. (...). Hij dreigde jullie weer te slagen als jullie deze informatie aan organisaties zouden doorgeven. Na vijf maanden ontving u een positieve beslissing. Een week later diende u het opvangcentrum te verlaten. U verbleef een maand op een plek voor daklozen.

Vervolgens ging u met uw neef naar Kreta, omdat u had gehoord dat daar organisaties waren die vluchtelingen opvangen. Toen jullie er arriveerden, bleek dit niet zo te zijn. U werkte ongeveer twee maanden voor een boer genaamd M'. (...) op het eiland Kreta. Na deze periode betaalde hij jullie minder dan het afgesproken bedrag uit. Vervolgens ging u gedurende twee of drie maanden naar Thessaloniki, waar u in een huurwoning verbleef. Drie of vier maanden na uw positieve beslissing verkreeg u daar uw Griekse verblijfskaart of ADET. Twee weken later ontving u een Grieks paspoort. In Thessaloniki ging u naar een dokter voor de pijn aan uw oog. Deze zei zonder grondig onderzoek dat uw oog in orde was.

U reisde naar België, waar u twee maanden bij uw neef Ma. (...) verbleef. Vervolgens kocht hij een ticket voor u naar IJsland, waar u ongeveer anderhalf jaar verbleef en een verzoek om internationale bescherming indiende. Na ongeveer een jaar en twee maanden ontving u een negatieve beslissing. U verliet vervolgens het opvangcentrum en bleef nog ongeveer vier maanden bij een vriend. Vervolgens reisde u terug naar België. Twee weken na uw aankomst diende u een verzoek om internationale bescherming in (9 september 2024).

Uw ouders, drie zussen en vijf broers werden allen intern ontheemd in Gaza en verblijven tot op heden in het noorden van Gaza. U heeft drie paternale neven genaamd S. (...), F'. (...) en Ma. (...) te België. U heeft een maternale oom genaamd A. (...) die in Zweden woont. U heeft drie neven te IJsland, genaamd H. (...), M". (...), en Ma'. (...).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u kopieën van volgende stukken neer: één pagina van uw paspoort, geboorteakte, Griekse verblijfskaart, Grieks paspoort, schoolcertificaat uit Gaza, medische rapport betreffende uw oog opgemaakt te Gaza, medisch rapport betreffende uw oog opgemaakt te België, twee medische rapporten van een NKO-arts opgemaakt te België en de beslissing inzake uw verzoek om internationale bescherming te IJsland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U verklaart bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud dat u met enkele gezondheidsproblemen kampt zoals problemen met uw zenuwen - een soort van trilling - en oogproblemen. U legt twee medische attesten neer van de oftalmoloog, één opgemaakt in Gaza en één opgemaakt in België (zie documenten 6 & 7). Verder legt u twee rapporten opgemaakt door een NKO-arts neer, omtrent een aanhoudende bloedneus (zie document 8). Voor de trilling had u een afspraak in het ziekenhuis, echter kon u niet aanwezig zijn (CGVS, p.2-3). U heeft een onderzoek laten uitvoeren, echter heeft u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog geen resultaten gekregen. Gevraagd of u iets van steunmaatregelen wenst tijdens het persoonlijk onderhoud, geeft u aan van niet (CGVS, p.3). Uw persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier: Verklaring DVZ d.d. 10/10/2024, bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 10/10/2024, vragenlijst CGVS opgesteld bij DVZ d.d. 10/10/2024, Eurodac Search Result d.d. 09/09/2024, Eurodac Marked Record d.d. 23/09/2024 & Aanvraag Derde Landen: Griekenland d.d. 29/11/2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote

kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d.

september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op

https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde situaties – u haalt aan dat werd geslagen door de politie bij aankomst in Griekenland door een agent genaamd M. (...) die Palestijnen haatte (CGVS, p.14) -, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting (CGVS, p.17-25), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart dat u een maand op een plek verbleef voor daklozen op het eiland Samos, waar u eten kreeg van hulporganisaties (CGVS, p.15 & p.17). Vervolgens ging u naar uw neef die over een verblijfsvergunning beschikt. Hij bevond zich op het eiland Kreta en informeerde u dat daar organisaties waren die vluchtelingen ontvingen (CGVS, p.15). Aldaar bleek geen hulp aanwezig te zijn, zo verklaart u. Gevraagd of u nog op andere manieren heeft gezocht naar hulporganisaties, stelt u dat u heeft gezocht op het internet, echter kan u dit niet goed. U vroeg aan de organisaties of er gelijkaardige organisaties waren, waarop u een negatief

antwoord kreeg (CGVS, p.18). Echter is het wel erg merkwaardig dat u geen enkele naam van een organisatie kan noemen. U stelt dat ze zich op Kreta in Heraklion bevonden, maar u kan niet stellen waar, slechts dat u het heeft gevonden via een rondvraag (CGVS, p.18). Uw zoektocht naar hulporganisaties blijkt weinig concreet en berust ook enkel op uw eigen verklaringen.

Op Kreta werkte u bij een boer genaamd M'. (...), gedurende één of twee maanden. M'. (...) betaalde jullie echter minder dan het afgesproken bedrag uit, zo stelt u (CGVS, p.19). Voorts heeft u geen ander werk gedaan (CGVS, p.19). Gevraagd of u verder naar werk heeft gezocht, stelt u dat ze naar uw kennis van het Grieks vroegen, wat u niet beheerst (CGVS, p.15). Daar u stelt dat talenkennis een vereiste is voor de arbeidsmarkt, wordt u gevraagd of u ooit de taal heeft proberen leren. U stelt van wel, en dit via uw telefoon en via YouTube. Verder zei men u dat er scholen waren, maar dat die betalend waren. Gevraagd of u op de hoogte was van de locatie van de scholen, stelt u van niet. U vernam dit via andere mensen (CGVS, p.20). Het CGVS kan hieruit slechts concluderen dat u onvoldoende concrete stappen heeft ondernomen om daadwerkelijk de Griekse taal te leren.

Vervolgens reisde u naar Thessaloniki om uw Grieks reispaspoort af te halen (CGVS, p.15). U verbleef daar ongeveer twee tot drie maanden in een huurwoning waarvoor u 100€ per maand betaalde (CGVS, p.19).

Dat gezegd zijnde, blijkt uit uw verblijf in Griekenland dat u alsnog over een zekere mate van zelfredzaamheid beschikt. Zo dient te worden aangestipt dat u ondanks de moeilijkheden alsnog, zoals bovenstaand vermeld, huisvesting vond in Thessaloniki (CGVS, p.19-20) en woonst en werk vond op Kreta (CGVS, p.19). Toen u ziek werd regelde u overigens een antibioticakuur via de eigenaar van uw huurwoning (CGVS, p.23).

Bovendien beschikte u duidelijk over een netwerk en middelen om uw verblijf en uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Zo had u een vriend in Griekenland die een ticket voor u boekte. Uw neef Ma. (...) die in België verblijft, bood u onderdak en boekte een ticket voor u naar IJsland (CGVS, p.15 & p.25). Ook in IJsland heeft u een familielid die u ontving (CGVS, p.15). Tot slot bekostigde uw vriend A'. (...) uw reis van IJsland terug naar België (CGVS, p.25). U heeft aldus een netwerk in Europa waar u financiële steun van krijgt, zo blijkt.

Verder wijst het CGVS op het bezit van uw Grieks paspoort en uw Griekse verblijfsvergunning (ADET), waarvan u kopieën neerlegt. U verklaart dat de originele ADET en het originele Griekse paspoort bij uw neef S. (...) in België liggen. U liet het bij hem uit angst voor diefstal (zie documenten 3 & 4 en CGVS, p.17 & p.25).

U geeft voorts aan dat u mogelijks over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte, echter bent u niet zeker (CGVS, p.20). Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Daar u niet zeker bent of u over een AFM beschikte, kan weinig serieus genoemd worden. U geeft geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft door hier geen eenduidige of tegenstrijdige verklaringen over af te leggen, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon.

Voorts stelt u niet over een AMKA (sociale zekerheidsnummer) te beschikken (CGVS, p.21). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of

international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Daar uw advocaat wijst op de wetgeving dat men enkel een AMKA kan verkrijgen met een officiële verblijfplaats, wordt u gevraagd of u uw adres heeft aangegeven bij de gemeente, waarop u positief antwoordt. De eigenaar gaf u een huurcontract (CGVS, p.21). U wordt gevraagd een kopie te versturen van dit document naar het CGVS indien u hierover beschikt. Het CGVS mocht niets ontvangen na uw persoonlijk onderhoud. Desalniettemin blijkt u een officiële woonplaats te hebben gehad. Bijgevolg kon u dus uw domicilie aangeven bij de gemeente en de AMKA aanvragen.

Voorts merkt het CGVS op dat het wel erg merkwaardig is dat u zich niet herinnert of u al dan niet beroep heeft gedaan op een advocaat in Griekenland (CGVS, p.25).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland.

Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigde n van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

U vertelt over uw oogproblemen, die u reeds had in Thessaloniki. U verklaart daar naar de dokter te zijn geweest, echter informeerde de dokter u zonder fysiek onderzoek dat u in orde was (CGVS, p.15). Verder werd u ziek tijdens uw verblijf in Griekenland, waarvoor u naar het ziekenhuis ging. Echter werd u niet behandeld, zo stelt u. U stelt dat u niet weet wat er is gebeurd toen, gezien u op de dag van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS moeilijkheden had met uw geheugen daar u naast uw persoonlijk onderhoud ook een examen had en uw gedachten ook bij uw familie in Gaza zijn. Dat u zich niet herinnert of u al dan niet behandeld werd in een Grieks ziekenhuis, doet de wenkbrauwen fronsen. U vermoedt dat u destijds geen verblijfsvergunning had maar een tijdelijke kaart, en u daarom niet werd behandeld (CGVS, p.22).

Omtrent het zenuwprobleem verzocht u eveneens medische hulp in Griekenland, echter weet u hier evenmin wat er gebeurd is met de onderzoeken. U herinnert zich niet waar u naartoe bent gegaan, maar wel dat u onderzocht werd. U weet niet of u medische verslagen heeft verkregen, noch wat ze u hebben verteld (CGVS, p.23). Het CGVS kan slechts uit uw verklaringen afleiden dat u wel degelijk werd onderzocht voor uw medische probleem. U stelt nood te hebben gehad aan medische hulp in Griekenland, doch heeft u deze volgens uw verklaringen verkregen; hoewel u zich de uitkomst niet meer herinnert.

Voorts blijkt uit de informatie die u hebt verstrekt geen significante kwetsbaarheid die bovenstaande analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsproblemen, zoals gedocumenteerd in België (document 7: 'post-traumatisch cataract aan uw rechteroog' en 'macula litteken' & document 8: 'meerdere keren per dag bloedneus' en behandeling) niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet

hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Voorts verklaart u verschillende malen 'slechte dingen' te hebben meegemaakt en veel racisme te hebben gezien in Griekenland. Zo was er in Thessaloniki een probleem tussen de Palestijnse gemeenschap en de Koerden daar aanwezig. Twee Koerden werden gedood tijdens dit conflict (CGVS, p.15). Er moet hierbij worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling in uw hoofde. U beperkt zich immers tot een verwijzing naar een groter conflict tussen Koerden en Palestijnen in Griekenland u haalt nergens enige persoonlijke betrokkenheid aan - en een algemene verwijzing dat u in Griekenland veel racisme heeft gezien (CGVS, p.15), wat niet volstaat om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen.

Voorts vertelt u over een betoging van Grieken in Thessaloniki tegen Palestijnse vluchtelingen (CGVS, p.23). U stelt op zo'n moment de straat niet op te durven gaan. Voor het overige verwijst u naar fouilleringen door de Griekse politie of Griekse militairen als u naar de Pakistaanse buurtwinkel ging (CGVS, p.24). Hieruit moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling naar uzelf toe aangezien u in dezer net werd aangesproken en/of lastig gevallen.

Tot slot wijst het CGVS op uw eerder verblijf in België. U was namelijk eerder in België zonder alhier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend. U reisde vervolgens door naar IJsland om aldaar wél een verzoek om internationale bescherming in te dienen, waar u overigens een negatieve beslissing ontving (CGVS, p.15-16 en p.25). Indien het leven in Griekenland voor u werkelijk in die mate ondraaglijk zou zijn geweest dat een nood aan internationale bescherming in een andere lidstaat gerechtvaardigd zou zijn, mag het ten zeerste verbazen dat u zich nadat u het land verliet en een eerste keer naar België reisde, geheel niet wendde tot de hier aanwezige asielinstanties. Er dient immers te worden vastgesteld dat u in dit land arriveerde in 2023 en hier vervolgens ongeveer twee maanden tijd spendeerde bij uw familielid, alvorens u doorreisde naar IJsland. Gedurende deze periode maakte u op geen enkel moment een nood aan internationale bescherming kenbaar, hetgeen uw bewering als zou een terugkeer naar Griekenland voor u onmogelijk zijn, danig relativeert.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde stukken kunnen de beoordeling van het CGVS niet wijzigen. Uw Palestijnse (identiteits-)documenten (één pagina van uw paspoort, geboorteakte, schoolcertificaat, medisch verslag) wijzen naar uw nationaliteit en herkomst, waaraan niet wordt getwijfeld. Echter hebben ze geen betrekking op de nietontvankelijkheidsbeoordeling ten aanzien van Griekenland.

De kopieën van uw Griekse verblijfskaart (ADET) en uw Grieks paspoort, alsook uw verklaringen dat u deze originele stukken bij uw neef heeft liggen in België, tonen aan dat u in het bezit bent van Griekse identiteitsdocumenten, zoals voorgaand besproken. De neergelegde medische attesten werden reeds voorgaand besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, eerste lid, 57/6, § 3, eerste lid, 3°, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het evenredigheidsbeginsel, van "het beginsel van behoorlijk bestuur", van "het beginsel dat administratieve beslissingen afdoende moeten worden gemotiveerd", van "(h)et niet in aanmerking nemen van recente informatie over het land van herkomst", van "(h)et beginsel dat de administratieve autoriteit bij haar beslissing rekening moet houden met alle relevante factoren van de zaak", van "(h)et gezag van gewijsde van uitspraken van de Raad van State" en van "(d)e beginselen vervat in het arrest van het HvJEU van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 (Grote kamer)". Tevens meent zij dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

2.2. Op 17 april 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaart bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud dat u met enkele gezondheidsproblemen kampt zoals problemen met uw zenuwen - een soort van trilling - en oogproblemen. U legt twee medische attesten neer van de oftalmoloog, één opgemaakt in Gaza en één opgemaakt in België (zie documenten 6 & 7). Verder legt u twee rapporten opgemaakt door een NKO-arts neer, omtrent een aanhoudende bloedneus (zie document 8). Voor de trilling had u een afspraak in het ziekenhuis, echter kon u niet aanwezig zijn (CGVS, p.2-3). U heeft een onderzoek laten uitvoeren, echter heeft u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud nog geen resultaten gekregen. Gevraagd of u iets van steunmaatregelen wenst tijdens het persoonlijk onderhoud, geeft u aan van niet (CGVS, p.3). Uw persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen.

2.3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest

elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 12 januari 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 16-17; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 3)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.3.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.6. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* het politiegeweld waarvan zij het slachtoffer werd bij aankomst in Griekenland (notities CGVS, p. 14) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.3.7. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

De Raad volgt de commissaris-generaal immers waar deze hieromtrent in de bestreden beslissing het volgende motiveert: *“U verklaart dat u een maand op een plek verbleef voor daklozen op het eiland Samos, waar u eten kreeg van hulporganisaties (CGVS, p.15 & p.17). Vervolgens ging u naar uw neef die over een verblijfsvergunning beschikt. Hij bevond zich op het eiland Kreta en informeerde u dat daar organisaties waren die vluchtelingen ontvingen (CGVS, p.15). Aldaar bleek geen hulp aanwezig te zijn, zo verklaart u. Gevraagd of u nog op andere manieren heeft gezocht naar hulporganisaties, stelt u dat u heeft gezocht op het internet, echter kan u dit niet goed. U vroeg aan de organisaties of er gelijkaardige organisaties waren, waarop u een negatief antwoord kreeg (CGVS, p.18). Echter is het wel erg merkwaardig dat u geen enkele naam van een organisatie kan noemen. U stelt dat ze zich op Kreta in Heraklion bevonden, maar u kan niet stellen waar, slechts dat u het heeft gevonden via een rondvraag (CGVS, p.18). Uw zoektocht naar hulporganisaties blijkt weinig concreet en berust ook enkel op uw eigen verklaringen.*

Op Kreta werkte u bij een boer genaamd M'. (...), gedurende één of twee maanden. M'. (...) betaalde jullie echter minder dan het afgesproken bedrag uit, zo stelt u (CGVS, p.19). Voorts heeft u geen ander werk gedaan (CGVS, p.19). Gevraagd of u verder naar werk heeft gezocht, stelt u dat ze naar uw kennis van het Grieks vroegen, wat u niet beheerst (CGVS, p.15). Daar u stelt dat talenkennis een vereiste is voor de arbeidsmarkt, wordt u gevraagd of u ooit de taal heeft proberen leren. U stelt van wel, en dit via uw telefoon en via YouTube. Verder zei men u dat er scholen waren, maar dat die betalend waren. Gevraagd of u op de hoogte was van de locatie van de scholen, stelt u van niet. U vernam dit via andere mensen (CGVS, p.20). Het CGVS kan hieruit slechts concluderen dan u onvoldoende concrete stappen heeft ondernomen om daadwerkelijk de Griekse taal te leren.

Vervolgens reisde u naar Thessaloniki om uw Grieks reispaspoort af te halen (CGVS, p.15). U verbleef daar ongeveer twee tot drie maanden in een huurwoning waarvoor u 100€ per maand betaalde (CGVS, p.19). Dat gezegd zijnde, blijkt uit uw verblijf in Griekenland dat u alsnog over een zekere mate van zelfredzaamheid beschikt. Zo dient te worden aangestipt dat u ondanks de moeilijkheden alsnog, zoals bovenstaand vermeld, huisvesting vond in Thessaloniki (CGVS, p.19-20) en woonst en werk vond op Kreta (CGVS, p.19). Toen u ziek werd regelde u overigens een antibioticakuur via de eigenaar van uw huurwoning (CGVS, p.23).

Bovendien beschikte u duidelijk over een netwerk en middelen om uw verblijf en uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Zo had u een vriend in Griekenland die een ticket voor u boekte. Uw neef Ma. (...) die in België verblijft, bood u onderdak en boekte een ticket voor u naar IJsland (CGVS, p.15 & p.25). Ook in IJsland heeft u een familielid die u ontving (CGVS, p.15). Tot slot bekostigde uw vriend A'. (...) uw reis van IJsland terug naar België (CGVS, p.25). U heeft aldus een netwerk in Europa waar u financiële steun van krijgt, zo blijkt.”

Dient in dit kader bovendien te worden vastgesteld dat het gedrag van verzoekende partij na haar vertrek uit Griekenland niet te verenigen valt met een beweerde nood aan internationale bescherming in een andere lidstaat. Immers verbleef zij na haar vertrek uit Griekenland twee maanden in België zonder alhier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend. Na deze twee maanden reisde zij door naar IJsland om aldaar wel een verzoek om internationale bescherming in te dienen, waar zij overigens een negatieve beslissing ontving (notities CGVS, p. 15-16 en 25). Indien het leven in Griekenland voor haar werkelijk in die mate ondraaglijk zou zijn geweest dat een nood aan internationale bescherming in een andere lidstaat gerechtvaardigd zou zijn, mag het ten zeerste verbazen dat verzoekende partij zich nadat zij Griekenland verliet en een eerste keer naar België reisde en er gedurende twee maanden verbleef, geheel niet wendde tot de hier aanwezige asielinstanties en op geen enkel moment een nood aan internationale bescherming kenbaar maakte.

Evenmin toont verzoekende partij aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en

persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie.

Zo bekwam verzoekende partij na de toekenning van haar vluchtelingenstatus een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort (notities CGVS, p. 15 en 17; Griekse verblijfskaart (ADET) (kopie) en Grieks reispaspoort (kopie) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 6 en 4)). Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 15 en 17), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn.

Verder gaf zij aan dat zij mogelijks over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte, echter is zij hiervan niet zeker (notities CGVS, p. 20). De Raad duidt er dienaangaande op dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een AFM. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Voorts stelt zij dat zij in Griekenland niet over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) beschikte (notities CGVS, p. 21). In de bestreden beslissing wordt dienaangaande dienstig op het volgende gewezen: *“Voorts stelt u niet over een AMKA (sociale zekerheidsnummer) te beschikken (CGVS, p.21). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Daar uw advocaat wijst op de wetgeving dat men enkel een AMKA kan verkrijgen met een officiële verblijfplaats, wordt u gevraagd of u uw adres heeft aangegeven bij de gemeente, waarop u positief antwoordt. De eigenaar gaf u een huurcontract (CGVS, p.21). U wordt gevraagd een kopie te versturen van dit document naar het CGVS indien u hierover beschikt. Het CGVS mocht niets ontvangen na uw persoonlijk onderhoud. Desalniettemin blijkt u een officiële woonplaats te hebben gehad. Bijgevolg kon u dus uw domicilie aangeven bij de gemeente en de AMKA aanvragen. Voorts merkt het CGVS op dat het wel erg merkwaardig is dat u zich niet herinnert of u al dan niet beroep heeft gedaan op een advocaat in Griekenland (CGVS, p.25). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.”* Uit niets blijkt dat verzoekende partij enige poging ondernam om een AMKA te verkrijgen, waardoor het feit dat zij hiervan niet in het bezit werd gesteld geheel te wijten is aan haar eigen nalaten.

In alle redelijkheid mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich zou informeren over de nodige officiële documenten waarmee zij in Griekenland als begunstigde om internationale bescherming haar rechten kan doen gelden en dat zij ernstige pogingen onderneemt om deze te bekomen. Dat verzoekende partij niet zeker weet of zij over een AFM beschikte en zij evenmin stappen ondernam om een AMKA te bekomen, getuigt allerm minst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen.

In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

Omtrent het door verzoekende partij aangehaalde gebrek aan medische zorgen, dient nog te worden vastgesteld dat uit haar verklaringen geenszins kan worden afgeleid dat zij in Griekenland geheel verstoken was van medische zorg. Zij verklaart dat zij voor haar oogproblemen in Griekenland naar de dokter ging, die haar zonder fysiek onderzoek informeerde dat zij in orde was (notities CGVS, p. 15). Verder geeft zij aan dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland ziek werd, waarvoor zij naar het ziekenhuis ging doch niet werd behandeld. Wat er precies die dag gebeurde, kon zij zich niet meer herinneren (notities CGVS, p. 22). Nadat ze haar hadden weggestuurd uit het ziekenhuis, liet zij evenwel na elders hulp te zoeken (notities CGVS, p. 23). Via haar huisbaas regelde zij een antibioticakuur waarna zij genas (notities CGVS, p. 23). Omtrent het zenuwprobleem verzocht zij eveneens medische hulp in Griekenland (notities CGVS, p. 23). Waar zij precies naartoe ging, weet zij evenwel niet meer (notities CGVS, p. 23). Wel stelt zij dat men haar had onderzocht, al herinnert zij zich niet meer welke onderzoeken er plaatsvonden (notities CGVS, p. 23). Of zij hiervan medische verslagen heeft verkregen of wat men haar vertelde, weet zij evenmin (notities CGVS, p. 23). Hoewel zij zich aldus de uitkomst niet meer herinnert, blijkt uit haar verklaringen dat zij wel degelijk werd onderzocht voor haar medisch probleem.

Daarnaast verklaart verzoekende partij verschillende malen 'slechte dingen' te hebben meegemaakt en veel racisme te hebben gezien in Griekenland. In Thessaloniki zou er een probleem zijn geweest tussen de Palestijnse gemeenschap en de Koerden daar aanwezig, waarbij twee Koerden werden gedood (notities CGVS, p. 15). Ook was er een betoging van Grieken tegen Palestijnse vluchtelingen, waardoor zij toen de straat niet op durfde gaan (notities CGVS, p. 23). Voor het overige verwijst zij naar fouilleringen door de Griekse politie of Griekse militairen als zij naar de Pakistaanse buurtwinkel ging (notities CGVS, p. 24). Deze door haar aangehaalde situatie kan evenwel niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling in haar hoofde. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij bovendien worden verwacht dat zij zich bij problemen met derden voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt. Hetzelfde geldt indien zij meent in Griekenland onheus te worden behandeld door de politie. De Raad merkt in dit verband nog op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. Echter blijkt uit niets dat verzoekende partij ernstige pogingen ondernam om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

Waar verder blijkt dat de geldigheids termijn van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) intussen verlopen is (geldig tot 11/01/2026 (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 3)), duidt de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een andere EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen, (opnieuw) een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen, daarbij automatisch terecht zouden komen in of zouden worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zouden bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin zij zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partij dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van haar persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken, alwaar zij evenwel niet in slaagt.

In casu dient te worden onderstreept dat verzoekende partij over de nodige zelfredzaamheid beschikt alsook daarnaast beroep kan doen op een netwerk dat haar kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. Zo regelde en ondernam zij op zelfstandige wijze haar vertrek uit Gaza (verklaring DVZ, vraag 32). Zij wist haar reis naar Turkije deels te financieren met geld dat zij kreeg van haar moeder en deels met geld dat zij leende van een kennis (notities CGVS, p. 12). In Turkije verbleef zij bij haar neef die daar reeds twee jaar was en vervolgens reisden zij gezamenlijk op illegale wijze via de zee naar Griekenland (notities CGVS, p. 14). Nadat haar in Griekenland de vluchtelingenstatus was toegekend en zij het opvangcentrum van Samos diende te verlaten, vond zij via haar lokaal netwerk een plaats voor dakloze mensen, waar een open plek was met een dak en zij eten kreeg van hulporganisaties (notities CGVS, p. 17). Zij verbleef hier

een maand, waarna zij haar neef op Kreta vervoegde (notities CGVS, p. 15). Op Kreta vond zij werk als arbeider bij een boer, waar zij ook verbleef (notities CGVS, p. 19). Vervolgens reisde zij naar Thessaloniki om haar papieren verder in orde te brengen. Zij verbleef er in een kamer die zij huurde met het geld dat zij op Kreta had verdiend (notities CGVS, p. 19). Zij doorliep met succes de verschillende administratieve procedures om haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) en reispaspoort te bekomen. Ook registreerde zij haar adres in Thessaloniki bij de gemeente (notities CGVS, p. 21). Toen zij ziek werd in Thessaloniki, wist zij ook een antibioticakuur te regelen via haar huisbaas (notities CGVS, p. 22-23). Na een verblijf van twee à drie maanden in Thessaloniki, reisde zij verder naar België (notities CGVS, p. 15 en 19). Haar ticket van Griekenland naar België werd betaald door haar huisbaas in Thessaloniki (notities CGVS, p. 25). Haar neef Ma., die in België verblijft, bood haar bij aankomst in België onderdak en boekte een ticket voor haar naar IJsland (notities CGVS, p. 15 en 25). Ook in IJsland heeft zij een familielid dat haar ontving (notities CGVS, p. 15). Haar reis van IJsland terug naar België werd bekostigd door haar vriend A'. (notities CGVS, p. 25). Verder komt uit haar verklaringen naar voren dat zij in België taallessen volgt alsook zich inschreef bij werkbureaus (notities CGVS, p. 24). Tevens blijkt zij over enige digitale vaardigheden te beschikken, nu zij actief is op verschillende sociale media (notities CGVS, p. 10). Uit dit alles blijkt dan ook dat verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid heeft, dat zij de capaciteiten bezit om complexe stappen te ondernemen en dat zij bovendien beschikt over een ondersteunend netwerk. Al deze factoren laten toe om te besluiten dat verzoekende partij, indien zij bij een vernieuwing van haar ADET, de reactivering van haar AFM-nummer en aanvraag van een AMKA-nummer geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoekende partij, indien zij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Inzake het AMKA-nummer merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 20-22; *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij blijft in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren.

Zij het in dit kader bovendien nog opgemerkt dat uit de voorliggende informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51; *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 268).

Ten slotte kan, gelet op de informatie die verzoekende partij zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, nog worden aangenomen dat verzoekende partij weet welke de te ondernemen stappen zijn om haar ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

De Raad wijst er in dit kader op dat de procedure voor de verlenging of vernieuwing van de ADET door verzoekende partij overigens reeds vanuit het buitenland kon en kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het AIDA-rapport dat zij zelf aanhaalt in haar verzoekschrift te kennen dat *"the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email"* (vrije vertaling: *"de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld"*) (zie *"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, p. 244). Dit wordt bovendien bevestigd door het laatste AIDA-rapport, dat door verwerende partij per aanvullende nota wordt bijgebracht (zie *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 236). Er mocht en mag in het licht van de beschikbare informatie van verzoekende partij bijgevolg verwacht worden dat zij zelf tijdig de nodige stappen zou hebben ondernomen of zou ondernemen om haar ADET te verlengen of te vernieuwen en het was en is aan verzoekende partij om zulks te doen. Indien er toch sprake zou zijn van een beperkte wachttijd, kan wederom worden verwezen naar de *supra* gedane vaststellingen met betrekking tot

haar zelfredzaamheid. Omwille van deze vaststellingen kan worden aangenomen dat verzoekende partij een eventuele, beperkte wachtperiode kan overbruggen en dat zij, indien zij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Ten slotte maakt verzoekende partij evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit de verklaringen van verzoekende partij en de door haar bijgebrachte stukken blijkt dat zij met enkele gezondheidsproblemen kampt, meer bepaald problemen met haar zenuwen (een soort van trilling) en oogproblemen (notities CGVS, p. 2-3; administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 6 en 7). Daarnaast legde zij nog twee rapporten opgemaakt door een NKO-arts neer, omtrent de behandeling van haar aanhoudende bloedneus (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8). Noch uit haar eigen verklaringen, noch uit de bijgebrachte medische stukken kan evenwel worden afgeleid dat deze gezondheidsproblemen van die omvang, aard en/of ernst zouden zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Ook wijst niets erop dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Zij het bovendien nog vastgesteld dat het meest recente bijgebrachte medische attest dateert van april 2025, *i.e.* van een jaar geleden, en dat verzoekende partij geen recentere medische stukken bijbrengt waaruit haar huidige gezondheidstoestand kan blijken. Hoewel ten slotte niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, liggen er *in casu* evenwel geen concrete elementen voor waaruit kan blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

2.3.8. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.3.9. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.3.10. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.11. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-9) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De Palestijnse documenten, meer bepaald de pagina van haar Palestijnse paspoort, haar geboorteakte en het schoolcertificaat uit Gaza (docs. 1, 2 en 5 (kopieën)), hebben betrekking op haar identiteit, herkomst en opleiding, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan. De kopieën van haar Griekse verblijfskaart (ADET) en Grieks reispaspoort (docs. 3 en 4) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. Tevens werd rekening gehouden met het gegeven dat de geldigheidstermijn van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) intussen is verlopen. Haar Griekse reispaspoort is wel nog steeds geldig, tot 5 april 2028. De door haar neergelegde medische stukken (docs. 6-8) staven de door haar aangehaalde gezondheidsproblemen, dewelke eveneens reeds *supra* werden besproken. De beslissing inzake haar verzoek om internationale bescherming te IJsland (doc. 9) bevestigt louter dat inzake het door haar in IJsland ingediende verzoek een negatieve beslissing werd genomen.

2.3.12. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.13. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT